Č. j. 5 Afs 3/2003 – 27

ČESKÁ REPUBLIKA

R O Z S U D E K
J M É N E M R E P U B L I K Y

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudkyň JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce **D. T., s. r. o.** zastoupeného JUDr. Vlastimilem Vezdenkem, advokátem v Opavě, Hauerova 3 proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Ostravě**, Na Jízdárně 3, Ostrava, o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 2. 2003 č. j. 22 Ca 64/2003 – 8,

t a k t o:

Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 2. 2003 č. j. 22 Ca 64/2003 – 8 se **z r u š u j e** a věc se mu **v r a c í** k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Kasační stížností podanou u Krajského soudu v Ostravě dne 28. 3. 2003 se žalobce domáhal zrušení shora uvedeného usnesení Krajského soudu v Ostravě, a to s poukazem na ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní. Žalobce uvedl, že je přesvědčen, že nebyly splněny podmínky pro zastavení řízení z důvodu nezaplacení soudního poplatku, neboť výzva soudu k jeho zaplacení nebyla žalobci doručena, nebyly splněny podmínky pro naplnění fikce doručení třetím dnem od uložení této písemnosti ve smyslu § 47 odst. 3 o. s. ř., když se žalobce v místě doručování nezdržoval a ze strany pošty nebyl dodržen postup stanovený pro doručování. Dále uvedl, že není jednoznačné, které řízení bylo zastaveno, neboť není specifikováno v rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě.

U Krajského soudu v Ostravě dne 6. 12. 2002 byla podána žaloba do rozhodnutí Finančního ředitelství Ostrava č. j. 8368-1/130/2002, 8368-2/130/2002, 8368-3/130/2002 a 8368-4/130/2002 všechna ze dne 7. 10. 2002. Dne 12. 12. 2002 byla vydána Krajským

soudem v Ostravě výzva pod č. j. 22 Ca 550/2002, aby byl zaplacen soudní poplatek za přezkum rozhodnutí, a to doplatek 3 000 Kč s tím, že nebude-li poplatek splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen ve stanovené lhůtě, po jejím marném uplynutí soud řízení zastaví. Tato výzva byla doručována právnímu zástupci žalobce dne 13. 12. 2002 a dále žalobci, neboť jde o rozhodnutí, jímž se mu ukládá povinnost něco vykonat (§ 42 odst. 2 s. ř. s.) s tím, že zásilka byla uložena dne 13. 12. 2002. Usnesením ze dne 14. 1. 2003 pak byla rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě ze dne 7. 10. 2002 č. j. 8368-2/130/2002, 8368-3/130/2002 a 8368-4/130/2002 vyloučena k samostatnému projednání. Dne 24. 2. 2003 bylo vydáno usnesení o zastavení řízení, a to pod sp. zn. 22 Ca 64/2003. Pouze v odůvodnění tohoto rozhodnutí je vedena skutečnost, že k samostatnému projednání byla vyloučena rozhodnutí žalovaného, ohledně nichž nebyly soudní poplatky zaplaceny a to usnesením ze dne 14. 1. 2003 (nyní vedeno pod sp. zn. 22 Ca 65/2003).

Kasační stížnost shledal soud důvodnou. Krajský soud v Ostravě pochybil, když nejprve vyzval k zaplacení doplatku na soudním poplatku, aniž by specifikoval, pro které ze samostatných rozhodnutí, jež byly učiněny předmětem žaloby má za to, že nebyl soudní poplatek zaplacen. V této nejasnosti určení předmětu soudního poplatku pokračoval i v usnesení, jímž řízení zastavil, neboť ani v záhlaví, ani ve výroku, ani v odůvodnění usnesení neoznačil rozhodnutí žalovaného Finančního ředitelství v Ostravě, jichž se požadavek na zaplacení soudního poplatku týká, a které se v důsledku nečinnosti žalobce, resp. jeho právního zástupce stávají předmětem zastavení řízení. Zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích v platném znění neřeší výslovně případ, kdy je zaplacen soudní poplatek v případě podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu v částce, která neodpovídá počtu rozhodnutí, jež jsou učiněna předmětem řízení a jež představují samostatný základ pro řízení před správním soudem. V takovém případě je nutno volit způsob, z něhož bude transparentní, jaké rozhodnutí má soud na mysli, ohledně něhož má za to, že nebyl soudní poplatek zaplacen a také aby bylo následně z jeho kroků zřejmé, ohledně kterého z více rozhodnutí, jež má přezkoumat, bude řízení zastaveno. Toto musí nepochybně být srozumitelně vyjádřeno v rozhodnutí, jímž se řízení zastavuje. Soud chybně postupoval, když nejprve vyzval k zaplacení doplatku na soudním poplatku a poté některé věci vyloučil k samostatnému projednání. Z výzvy k zaplacení soudního poplatku tak nebylo patrné, že soud vybere jednu z žalob, kterou projedná a další bude považovat za ty, ohledně nichž soudní poplatek zaplacen nebyl. Bylo správné, jestliže soud vnímal podání žalobce z hlediska vyměření soudního poplatku za podání čtyř žalob. Ovšem nelze souhlasit s názorem, že soud sám vybere, které rozhodnutí bude považovat za zpoplatněné a které nikoliv. Pokud žádal o zaplacení doplatku na soudním poplatku, pak po případném nevyhovění této výzvě bylo na místě zastavit řízení o podání žalobce, tak jak bylo uplatněno u Krajského soudu v Ostravě. Důsledně ovšem nebylo postupováno ani v předchozím řízení, když byly vyloučeny k samostatnému projednání tři žaloby, aniž bylo z usnesení patrno, zda každá z nich bude projednávána v samostatném řízení či dohromady.

V daném případě jde o rozhodnutí, jímž se upravuje vedení řízení. Bude tedy procesní postup soudu prvního stupně záviset na tom, zda žalobce uhradí celý soudní poplatek či nikoliv. Soud totiž by měl nejprve opět věci spojit ke společnému projednání, čímž vrátí věc do stavu po podání žaloby a vyzve k zaplacení soudního poplatku opětovně. Pokud tento nebude zaplacen a budou splněny další náležitosti, jež soudní řád správní předpokládá, pak zastavení řízení se má týkat podání, jak bylo uplatněno u Krajského soudu v Ostravě. Soud nemůže sám zvolit, která z rozhodnutí, jež jsou učiněna předmětem soudního přezkumu, bude soudem přezkoumáno a které nikoliv. Námitkou doručení výzvy k zaplacení soudního poplatku se soud již nezabýval, neboť to pro posouzení zákonnosti rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě

již není důležité, neboť bude muset být výzva doručována opět z jiného důvodu. V novém rozhodnutí soud 1. stupně rozhodné také o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.)

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku není opravný prostředek není přípustný (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 19. 1. 2004

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu